

Anyák napi köszöntők

<p>Ha én nagy leszek, Te meg kicsi, tiéd lesz a babakocsi. Én dolgozom, Te játszol, várat építesz, fára mászol. Leviszlek a játszótérre, lepkét kergetni a rétre. Boltba is én megyek, veszek tejet, kenyeret, banánt is, mert szereted. Hazaérek, ölbe veszek, úgy szeretlek! Úgy szeretlek!</p>	<p>Keresek virágot, pirosat, fehéret, bokrétába kötöm, s odaadom Tenéked! Csak látni akarlak anyu fényes csillag. Látni, ahogy jössz, jössz, mindig jössz, ha hívlak. Látni sietséged, angyali szelídséged, odabújni hozzád, megölelni téged.</p>
<p>Májusi vasárnap illatos reggele, Drága jó anyukám virágos ünnepe. Azt kívánom, mindig legyél boldog, vidám, Arcodról a mosoly tündököljön reám. Ez a kis ajándék beszéljen helyettem, Melyet kis kezemmel magam készítettem.</p>	<p>Olyan a te szemed, mint a nap az égen, Örködve kíséri minden kis lépésem. Ragyogó sugarat szór minden utamra, Örködő szemedet felhő ne takarja. Jóságos két szemed őrzöm, oltalmam: Mint a fényes csillag, mindig úgy csüng rajtam! Jóságos két szemed könnyet ne hullasson, Mint a fényes csillag, mindig mosolyogjon.</p>
<p>Nincsen a gyermeknek olyan erős vára, mint mikor az anyja őt karjaiba zárja. Nincsen őrzőbb angyal az édesanyánál, éberebb csillag sincs szeme sugaránál. Nincs annyi áldás amennyi sok lenne, amennyit az anya meg ne érdemelne!</p>	<p>Édesanyám szeret engem, tisztán, szépen járat engem. Főz rám, mos rám, varrogat rám, mindig vasalt ruhát ad rám. Betegségben ápolgatóm, hideg éjjel takargatóm. Hazavár a két karjába, a mosolya nap világa. Kicsi vagyok, elég ennyi Édesanyát köszönteni.</p>
<p>Ágh István: Virágosat álmodtam</p> <p>Édesanyám virágosat álmodtam, napraforgó virág voltam álmomban. Édesanyám! Te meg fényes Nap voltál, napkeltétől- napnyugtáig ragyogtál</p>	<p>Ámon Ágnes: Anyák napjára</p> <p>Ébresztem a napot, hogy ma szebben kelljen, Édesanyám felett arany fénye lengjen! Ébresztem a kertet, minden fának ágát, bontsa ki érette legszebbik virágát! Ébresztem a rigót s a vidám cinegét, dalolja mindegyik legvígabb énekét! Ébresztem a szívem, forróbban dobogjon: Az én Édesanyám mindig mosolyogjon!</p>
<p>Bartos Erika: Anyák napja</p> <p>Anyák napi műsor lesz az óvodában. Sorba állunk szépen ünneplő ruhában. Szavalunk sok verset, most jönnek a dalok, felkészültünk mi is, akárcsak a nagyok! Édesanyát látom, ott ül a sor szélén, mosolyogva tapsol műsorunknak végén. Kicsordul a könnye, elszorul a torka, tudom, mire gondol, pedig nem is mondja.</p>	<p>B. Radó Lili: A telefonnál</p> <p>Halló! Halló! Ki beszél ott? Ez anyukám hangja! Jaj, de jó, hogy telefonálsz, én vagyok itt! Panka! Olyan szépen játszogattam egész hosszú délután, Hanem most már gyere, gyere, siess értem anyukám!</p>

<p>B. Radó Lili: Köszöntő anyák napjára</p> <p>Réges - régen készülődünk erre a nagy napra, hiszen ma van az esztendő legeslegszebb napja! Hajnal óta anyut lessük, ébred- már, hív-e? Neki van a világon a legeslegjobb szíve! Bizony nincs a naptáraknak mosolygósabb lapjuk! Szobáját ma virágokkal telis-teli rakjuk. Amit érzünk, amit szólnánk, vidám dalba öntjük, édesanyát énekszóval szívből felköszöntjük!</p>	<p>Buczko Mária: Aludj édes anyukám</p> <p>Nézd csak! Nézd csak babukám! Elaludt az anyukám! Ne mocorogj! Maradj szépen csendesen a babaszéken! Én is melléd ülök halkan, álmát nehogy megzavarjam. Ugye tudod babukám, fáradt az én anyukám. Mindig olyan sok a dolog, egész nap csak sűrög, forog. Odamegyek csendesen, halkan, álmát nehogy megzavarjam. Betakarom, így ni, lám, aludj, édes anyukám! Megcsókolom a két szemét, had álmodjon sok szép mesét. Így altat el ő is engem, őrzi álmom halkan, csendben. Látod, látod babukám, ilyen az én anyukám. Szeretem is nagyon, nagyon! Szavát mindig megfogadom. S most én őrzöm álmát halkan, csöndben, nehogy megzavarjam.</p>
<p>Donászy Magda: Anyák napján</p> <p>Tavaszdodik. Kiskertemben kinyílik a tulipán. Ragyognak a harmatcseppek anyák napja hajnalán. Kinyílott a bazsarózsa, kék nefelejcs, tulipán, neked adom anyák napján édes, kedves anyukám.</p>	<p>Donászy Magda: Ajándék</p> <p>Színes ceruzával rajzoltam egy képet, anyák napján reggel, Édesanyám néked. Lerajzoltam én egy aranyos madarat, aranyos madárra aranyos tollakat. Elkészült a madár, nem mozdul a szárnya... Pedig hogyha tudna, a válladra szállna. Eldalolná csöndben tenéked egy dalban, amit anyák napján mondani akartam.</p>
<p>Csorba Piroska: Mesélj rólam</p> <p>Mesélj anya, milyen voltam, amikor még kicsi voltam? Az öledbe hogyan bújtam? És tehozzád hogyan szóltam, amikor nem volt beszédem? Honnan tudtad, mit kívánok? Megmutattam a kezemmel?</p> <p>Mesélj rólam! Hogy szerettél? Engem is karodba vettél, meleg tejjel etettél? Akárcsak a testvéremet?</p> <p>Gyönyörködtél akkor bennem? Úgy nevezted: kicsi lelkem?</p> <p>És amikor még nem voltam, a hasadban rugdalóztam, tudtad-e, hogy milyen leszek, milyen szépen énekelek? Sejtetted, hogy kislány leszek?</p> <p>Mesélj anya, mesélj rólam! Milyen lettem, amikor már megszülettem? Sokat sírtam, vagy nevettem? Tényleg nem volt egy fogam sem? Ha én nem én lettem volna, akkor is szerettél volna?</p>	

<p>Csorba Piroska: Mesélj rólam</p> <p>Mesélj anya, milyen voltam, amikor még kicsi voltam? Az öledbe hogyan bújtam? És tehozzád hogyan szóltam, amikor nem volt beszédem? Honnan tudtad, mit kívánok? Megmutattam a kezemmel?</p> <p>Mesélj rólam! Hogy szeretted? Engem is karodba vettél, meleg tejjel ettetél? Akárcsak a testvéremet? Gyönyörködtél akkor bennem? Úgy nevezted: kicsi lelkem?</p> <p>És amikor még nem voltam, a hasadban rugdalóztam, tudtad-e, hogy milyen leszek, milyen szépen énekelek? Sejtetted, hogy kislány leszek?</p> <p>Mesélj anya, mesélj rólam! Milyen lettem, amikor már megszülettem? Sokat sírtam, vagy nevettem? Tényleg nem volt egy fogam sem? Ha én nem én lettem volna, akkor is szeretted volna?</p>	<p>Donászy Magda: Édesanyámnak</p> <p>Te vagy a nap fenn az égen, Én kis virág meseréten. Ha nem lenne nap az égen, nem nyílna ki a virág. Virág nélkül de szomorú lenne ez a nagy világ.</p> <p>Donási Magda: Anyák napja van ma</p> <p>Üres a kis csóka fészek egy májusi reggel. Az öt vidám csókagyerek tán világgá ment el.</p> <p>Csóka mama szívdobogva keresgette őket, De nem látták sem a nyuszik, sem a fürge őzek.</p> <p>-Jönnek! -Szólt a kakukk, ki a legmesszebbre látott, -Kis csórében mindegyik hoz egy-egy szál virágot.</p> <p>-Hol voltatok? -Szólt az anyjuk, megcsuklik a hangja. -Neked hoztunk virágot, mert ma van anyák napja.</p>
<p>Donkó László: Édesanyám rózsafa</p> <p>Édesanyám rózsafa, ezeryi a bimbója: nő rajta örömvirág, nő rajta gyöngyvirág, nélküle borús, nélküle sápadt a világ!</p>	<p>Donkó László: Édesanyám</p> <p>Édesanyám tulipánfa, édes-kedves minden ága. Egyik ága édes lelke, hogyha sírnék, átölelne. Másik ága kedves karja, lázas testem betakarja. Édesanyám tulipánfa, engem ölel minden ága.</p>
<p>Donkó László: Anyák napján</p> <p>Köszöntelek édesanyám lila orgonával, rózsafavirággal, tuli-tulipánnal. Köszöntelek édesanyám édes gyermekszóval áldjon meg az élet minden széppel, jóval! Könnyet sose ejtsél, mosoly legyen szádon, hisz te vagy a legjobb nékem a világon! Köszöntelek édesanyám lila orgonával, rózsafavirággal, tuli-tulipánnal.</p>	<p>Fazekas Anna: Köszöntő</p> <p>Hajnaltájban napra vártam, hús harmatban térdig jártam, szellő szárnyát bontogatta, szöghajamat fölborzolta. Hajnaltájban rétre mentem, harmatcseppet szedegettem, pohárkába gyűjtögettem, nefelejcsbet beletettem. Hazamentem, elpirultam, édesanyám mellé bújtam, egy szó sem jött a nyelvemre, könnyem hullt a nefelejsre. Édesanyám megértette, kicsi lányát ölbe vette, sűrű könnyem lecsókolta,</p>
<p>Füleki János: Anyák napjára</p> <p>Zöld erdőben, zöld mezőben kék virágot szedtem Kék virágom gyöngyharmattal meg is öntözgettem. Gyöngyharmatos kék virágom szellő simogatta.</p>	

<p>Azúr színű puha selymét napsugár csókolta. Édesanyám, adhatnék-e ajándékot, szebbet? E kis virág - úgy érzem én - a szívemben termett.</p>	<p>kedve szóval, lágyan mondta: „Be szép verset mondtál, lelkem, be jó is vagy, kicsi szentem!- S nyakam köré fonva karját ünnepeltük anyák napját.</p>
<p>Gyulai Pál: Édesanyám névnapján</p> <p>Keresek virágot, pirosat, fehérét. Bokrétába kötöm s odaadom néked. Nem is kívánok én érette egyebet, csak hogy édesanyám ölelj meg, csókolj meg.</p>	<p>Iványi Mária: Tulipiros a ruhám</p> <p>Tulipiros a ruhám, tegnap varrta anyukám, Bámulnak is, akik látnak, nincsen ilyen senki másnak! Azért olyan csodaszép: belevarrta a szívét. Öltögette, szabta, mérte, megcsókolom százszor érte.</p>
<p>Iványi Mária: Anyák napja ünnepén</p> <p>Rózsa, szegfű, tulipán, Neked nyílt ki anyukám. Csöndes eső nevelgette, Arany sugár melengette.</p> <p>Takargatta futó felhő, Csókolgatta szelíd szellő, S mind letéptem neked én Anyák napja ünnepén.</p>	<p>Jankovich Ferenc: Köszöntő</p> <p>Egy fényes kismadár torkát megnyitotta. Halljátok, így dalolt a kismadár torka: Egy csokor színes szó, mint egy csokor virág. Fogadjátok tőlünk kedves Édesanyák. Édesanyám, adhatnék-e ajándékot, szebbet? E kis virág - úgy érzem én - a szívemben termett.</p>
<p>Kőhalmi Erzsébet: Anyák napjára</p> <p>Rajzoltam egy kicsi szívre sok színes virágot. Édesanyám, anyák napján minden jót kívánok! Szeretném, ha mindig, mindig csak nevetnél, Szeretném, ha mindig, mindig velem lennél!</p>	<p>Jobbágy Károly: Anyák napjára</p> <p>A napsugár énreám nemcsak délben árad. Munka után jó anyám megjön, kicsit fáradt. De szeméből láthatom: nap süt, mint az égen, Édesanyám! Szép napom, ragyogj soká nekem!</p>
<p>Kiss Jenő: Meghajtom magam</p> <p>Meghajtom magam most, friss csokor kezemben, sose vert a szívem, ennél melegebben. Nyújtom kicsi csokrom édes jó anyámnak, s töröm fejem: néki mi mindent kívánjak? Gyöngysort a nyakába? Sok zsírt a bődönbe? Mosogató gépet, hogy magát ne törje? Azt is, de leginkább, hogy sokáig éljen, s boldog legyen, boldog egész életében!</p>	<p>Létay Lajos: Édesanyám, mit segítek?</p> <p>Édesanyám mit segítek? Cukrot törjek? Hozzak lisztet? Mepörköljem tán a kávé? Elszaladjak hagymaszárért? Neked száz és száz a dolgod, míg ebédünk egybehordod; míg az asztal megterítve, csak te fáradsz, te s megint te! Ámde én nem hagylak téged, tétlen mint is nézhetnék? S épp ma van lám neved napja, hát így üld meg, mosogatva? Édesanyám, mit segítek, hogy ne fáradj, légy mind frissebb? Megtennék én mindent érted, minden gondtól kímélnék. Hogy vidáman élj sokáig, s ifjan lásd meg unokáid.</p>

<p>Lászlóffy Aladár: Ibolyás köszöntő Ma köszönti minden gyerek, akit a legjobban szeret, felveszi a szép ruháját, s felköszönti anyukáját. Ibolyákkal egy csokorban én is kicsi szívem hoztam. Szépen kérlek, vedd kezébe, szereteted melengesse.</p>	<p>Lukács Angéla: Csak egy van... Sok-sok levél van a fán, mind hasonló forma, Milliónyi levél közt még sincs két egyforma. A Földön sok gyerek él, milliárd is megvan, De az egész világon belőlem csak egy van. S ha egy nagy tér közepén tenger gyerek állna, Közöttünk az anyukám mégis rám találna.</p>
<p>Mentovics Éva : A legdrágább Anyukának Ezernyi kis apró jellel tudattam, hogy létezem. Számológattad a napokat, vajon mikor érkezem? Később aztán ágyam mellett álmat hozott szép dalod. Hogyha néha nyugős voltam, karod lágyan ringatott. Mint napfény a fellegek közt, szivárvány a rét felett, úgy hinted szét éltet adó, melengető fényedet. Akárhányszor születnék is, nem kellene más nekem, azt kívánnám századszor is, mindig, mindig légy velem. Kezemben e kis virággal tiszta szívből kiáltom: Te vagy nekem a legdrágább Anyuka a világon.</p>	<p>Mentovics Éva: Elmesélem, hogy szeretlek Mikor járnai tanítottál, lehajoltál hozzám. Azt súgtad, hogy: drága kincsem, s megcsókoltad orcám. Ölelgetté, cirógattál, ápoltad a lelkem, kedves szóval terelgetté bármi rosszat tettem. Oly sok éjjel virrasztottál kívánságom lesve... álmat hozó meséd nélkül sose múlt el este. Beszédre is tanítottál - szívesen mesélek. Elmesélem e szép napon, hogy szeretlek téged. Ahogyan a barna mackók szeretik a mézet, édes, drága jó Anyácskám, úgy szeretlek téged.</p>
<p>Mentovics Éva : Te vagy a Hold, meg a Nap Tudod, én még kicsi vagyok, mint bimbó a faágon. Elmondjam, hogy mit is érzek? Nem lesz könnyű, belátom. Olyan vagy te, mint a szellő, mely cirógat, elringat, mint az édes, anyaföldünk, mi a fáknak enni ad. Mint sutogó levélsátor, mely árnyat nyújt nyaranta, mint holdsugár ezüsthénya a nyár esti patakba'. Mint zápor, mely aláhullva megpihen a földeken megítatva erdőt, rétet, hogy a fátyluk zöld legyen. Mint a szép Nap melengető, éltet adó sugara, úgy ragyogsz be mosolyoddal, s bocsátasz majd utamra. Te táplálsz testem, lelkem, s tudd meg, nagyon szeretlek! Boldog vagyok, édesanyám, hogy a fiad (lányod) lehetek. Te vagy szín a szivárványban, te vagy a Hold, meg a Nap... ölelj át most édesanyám minél-minél hamarabb!</p>	<p>Mentovics Éva : Az én anyukám Szemed tükre, mint a gyémánt, úgy tündököl, úgy ragyog... elmondad már milliószor: legszebb kincsed én vagyok. Mesét mondasz lefekvéskor, simogatsz, ha felkelek, s hogyha néha úgy visítok, hogy az ég is megremeg. Kifürkészed, mi a gondom, megtörlöd a szememet, hiszen tudod, mindent megold az anyai szeretet. Elnézted, ha cékla lével pacáztam az ebédnél, s éjjel, hogyha lázas voltam, borogattál, meséltél. Ápolgattál, pátyolgattál, így telt sorra napra nap. Most már tudom, hogy az anyák éjszaka sem alszanak. Te vagy az én őrangyalom, hogyha hívlak nem késel. Tudod anyu, úgy szeretlek! Nem mondhatom elégszer.</p>

<p style="text-align: center;">Móra Ferenc: Anyának</p> <p>Álmomban az éjszaka aranykertben jártam, Aranykertben aranyfán aranyrigót láttam, Aranyrigó énekét a szívembe zártam. Ahány levél lengedez szél ringatta ágon, Ahány harmatcsepp ragyog fűszálon, virágon, Édesanyám fejére annyi áldás szálljon.</p>	<p style="text-align: center;">Osváth Erzsébet: Meséltél, meséltél</p> <p>Velem voltál örömben, velem voltál bajban, velem voltál, ha sírtam, velem, ha kacagtam. Meséltél, és meséltél igazságot, szépet. Kívántam, hogy a meséd sose érjen véget. Mit adtam én cserébe? Te azt sosem kértded, de talán a két szemem elárulja néked.</p>
<p style="text-align: center;">Petrik József: Édesanyám</p> <p>Ha rám tekint édesanyám, mintha a Nap nevetne rám. Akkor is, ha gond terheli, nekem arca mosoly teli. Tán nem is az arcát nézem, a jóságos szívét érzem. – Leszek mindig jó kisleány, hogy jó szívvel nézhess reám.</p>	<p style="text-align: center;">Pákolitz István: Anyámnak</p> <p>Hogyha virág lennék, ölelnék jó illattal. Hogyha madár lennék, dicsérnék zengő dallal. Hogyha mennybolt lennék, aranyappal, ezüsthoddal, beragyognám életedet csillagokkal. Virág vagyok: ékes piros szirmú, gyöngé rózsaág. Madár vagyok: fényes dalt fütyülő csöpp rigócskád. Eged is: szépséges aranyappal, ezüsthoddal, beragyogom életedet csillagokkal.</p>
<p style="text-align: center;">Polónyi Zoltán: Kíválgató</p> <p>Szelíd báránnyel kívánok az égnek, sok tarka virágot a lenge lepkének. Puha- pihe fészket a dalos madárnak, boldogságot, örömet édes jó anyámnak! Nincsen a gyermeknek olyan erős vára, Mint mikor az anyja őt karjaiba zárja. Nincsen öröbb angyal az édesanyánál, Éberebb csillag sincs szeme sugaránál. Nincs is annyi áldás, amennyi sok lenne, Amennyit az édesanya meg ne érdemelne.</p>	<p style="text-align: center;">Veres Csilla: Neked álmodom anyu</p> <p>Neked álmodom anyu a napnak sugarát lány tavaszi szélben az arany színű ruhát. Neked álmodom az égbolt gyöngyeit, mint fürge tündérek aprócska könnyeit. Elhozom neked anyu a hulló csillagot, zsendülő mezőkről az édes illatot. Elhozom én onnan méhecskét, virágot, s megálmodom neked az egész világot.</p>
<p style="text-align: center;">Nadányi Zoltán: Anyu</p> <p>Tudok egy varázsszót, ha én azt kimondom, egyszerre elmúlik minden bajom, gondom. Ha kávé keserű, ha mártás savanyú, csak egy szót kiáltok, csak annyit, hogy: anyu! Mindjárt porcukor hull kávéba, mártásba, csak egy szóba került, csak egy kiáltásba. Keserűből édes, rosszból csuda jó lesz, sírásból mosolygás, olyan csuda-szó ez. "Anyu, anyu! Anyu!" - hangzik este-reggel, jaj de sok baj is van ilyen kis gyerekekkel. "Anyu, anyu, anyu!" - most is kiabálom, most semmi baj nincsen, mégis meg nem állom. Csak látni akarlak Anyu, fényes csillag, látni, ahogy jössz, jössz, mindig jössz, ha hívlak. Látni sietséged, angyalszelídséged, odabújni hozzád, megölelni téged.</p>	<p style="text-align: center;">Osvát Erzsébet: Édesanyám szeme</p> <p>Ha mosolyog, szeme kék, mint a nyári derűs ég. És ilyenkor énekel. Csak én nekem, én nekem. Ha haragszik, szeme zöld. Körülötte nagy a csönd. Mintha vihar az égen, Villám csillan szemében. De megbékül csakhamar, elvonul a vihar. Kiderül a borús ég, Édesanyám szeme kék. Újra, újra, újra kék!</p>

<p>Sarkady Sándor: Anyám örömére</p> <p>Hajnal harmatozik, rózsá pirosodik május örömére. Hajnal volnék, harmatoznék Anyám örömére. Rózsá volnék, pirosodnék.</p>	<p>Várkonyi Katalin: Dallal és virággal</p> <p>Kinyílt a rózsá anyák ünnepére. Illatos csokorra bőven jut belőle. Aki értünk annyit, s oly szívesen fárad, Dallal és virággal köszöntjük anyánkat.</p>
<p>Surányi János: Anyámnak</p> <p>Anyukám, de jó, hogy nem vagyok még nagy lány. Elmondhatom versikémet most az anyák napján. Kerüljön el Téged minden sötét bánat. Bármerre menj: édes illat szálljon csak utánad. Szíved csordulásig teljen meg örömmel. Ezt kívánja kicsi lányod hálás szeretettel.</p>	<p>Zelk Zoltán: Aranyeső, jázmin ág</p> <p>Aranyeső, jázmin ág, kéknefelejcs, gyöngyvirág. Bokrétába kötök én édesanyák ünnepén. Viruljatok, nyíljatok bimbók, rügyek, csillagok, harangocskák, levelek, tarka virág- gyerekek! Helyettem is szóljatok, szziromesőt szóljatok. Anyácskámra kedvesen, hogy örökké szeressen</p>
<p>Weöres Sándor: Buba éneke</p> <p>Ó, ha cinke volnék, útra kelnék, hömpölygő sugárban énekelnék. Minden este morzsára, búzára visszaszállnék anyám ablakára.</p> <p>Ó, ha szellő volnék, mindig fújnék, minden bő kabátba belebújnék. Nyári éjen, fehér holdsütésben elcsitulnék jó anyám ölében.</p> <p>Ó, ha csillag volnék kerek égen, csorogna a földre sárga fényem. Jaj, de onnan vissza sose járnék, anyám nélkül mindig sírdogálnék.</p>	<p>Zelk Zoltán: Este jó, este jó</p> <p>Este jó, este jó, este mégis jó. Apa mosdik, anya főz, együtt lenni jó. Ég a tűz, a fazék víznótát füttyöl, bogárkarika forog a lámpa körül. A táncuk karikás, mint a koszorú, meg is hal egy kis bogár: mégse szomorú. Lassú tánc, lassú tánc, táncol a plafon, el is érem már talán, olyan alacsony. De az ágy, meg a szék messzire szalad, mint a füst, elszállnak a fekete falak. Nem félek, de azért sírni akarok, szállok én is mint a füst, mert könnyű vagyok. Ki emel, ki emel, ringat engemet? Kinyitnám a szemem, de már nem lehet.... Elolvadt a világ, de a közepén anya ül, és ott ülök az ölében én.</p>
<p>Nagymamák köszöntése</p>	
<p>Gazdag Erzszi: A legszebb május</p> <p>Május első vasárnapján kinyílt a tulipán. Kinyílt a nefelejcs is a nagymamám udvarán. "Szép ünnepet! Jó ünnepet!"- köszöntött a tulipán. "Szebbet, jobbat, mint tavaly volt!"- felelte rá a nagyanyám. Ekkor léptem udvarukba, s így fogadott nagyanyám. "ez a május a legszebbik, mert megjött az unokám!"</p>	<p>Tarka rétről kanyargós út szalad be a vadonba. - Ünnep van ma, ünnep van ma! - Kismadár is dalolja. Nyári lombok hajladoznak, tarka lepkék szállnak. Mit adjak e szép ünnepen az én nagymamámnak? Ez a színes virágcsokor elstutogja halkán, amit neked nagymamám mondani akartam.</p>
<p>Édes-kedves Nagyanyókám! Anyák napja van ma! Olyan jó, hogy anyukámnak is van édesanyja. Reggel mikor felébredtem, az jutott eszembe, anyák napján legyen virág mind a két kezembe.</p>	<p>Gyerekek! Gyerekek! Mi van ma veletek? Nem maszatos senki? Csendben van mindenki? Szemetet sem hagytok?</p>

<p>Egyik csokrot neked szedtem, odakünn a réten, Te is sokat fáradoztál évek óta értem. Kimostad a ruhácskámát, fészülted a hajamat, jóságodat felsorolni kevés lenne ez a nap. Köszönöm, hogy olyan sokat fáradoztál értem, és hogy az én jó anyámat felnevelted nékem.</p>	<p>Oly rendesek vagytok! Látjátok nagymamák? Milyen jó unokák! Ünneplőben vannak, Verseket szavalnak, Minden nagymamának Forró csókot adnak.</p>
<p>Jancsik Pál: Nagymamámhoz</p> <p>Óvodába ki kísér el? Délben is ki visz haza? Ki öltöztet, ki vetkőztet? Bizony Ő, a nagymama. Este elaltat, míg ajkán csillog mesék bűv szava. Még az álmaim is őrzi a jóságos nagymama. Szeretetét, törődését megköszönöm neki ma, Élj sokáig egészségben, édes, drága Nagymama!</p>	<p>Anyák napján reggel,</p> <p>mikor a nap felkel, Nagyanyókám elé állok, sok-sok szeretettel. Amíg mesét mondtál, kötöttél, horgoltál, Te az egész családuknak édesanyja voltál. Anyák napján reggel, mikor a nap felkel Nagyanyókám elé állok, sok-sok szeretettel.</p>
<p>Iványi Mária: Nagyanyónak</p> <p>Halkan, puhán szirom pereg, Simogatja öreg kezéd. Piros szegfű, halvány rózsza Téged köszönt Nagyanyóka.</p>	<p>Fecske Csaba: A nagymamánál</p> <p>A nagymamánál jó, csak ott jó igazán. A nagymamának sok keze van, de ez igaz ám! Egyik kezével főz, a másikkal mosogat, a harmadikkal fejemen egy dudort borogat. A nagymamánál jó, mert ott van nagyapa, aki a mezőről tücsökszavú estét hoz haza.</p>
<p>Mentovics Éva : Az én titkom</p> <p>Megsúgok egy titkot halkan, el ne áruld senkinek! Kukkants be majd egyszer hozzánk, hogyha nekem nem hiszed. Szárnyait és angyalhaját én láthatom, senki más, nem lehet ő, csak egy angyal, angyal bizony, nem vitás. Este, mikor ágyba bújok, hozzám hajol, betakar, mesét olvas - kettőt-hármat - nem távozik egyhamar. Kakaót főz, mikor reggel felkelek az ágyamból, az óvoda kapujában búcsúzóul átkarol. Később, mikor otthon vagyunk, fény rezdül a nyomában, s újra csillan angyalhaja ott, az esti homályban.</p>	<p>Balogh József: Édesanyám- nagyanyó</p> <p>Május első vasárnapja Édesanyák ünnepe. Mintha ez az új tavasz is friss fényt nekik küldene, S a madarak dalaikat csupán értük zengenék. Simogató fűszálakkal nekik tiszteleg a rét. E napra várt virágvázánk, szemünk csenddel van teli. Édesanya-nagyanyónak hullnak örömkönnyei. Ketten állunk most előtted: Kisfiam, s a fiad én, Két gyermeked köszönt téged Édesanyák ünnepén.</p>
<p>Bartos Erika: Anyák</p> <p>Barnaszemű édesanyám úgy szólítom: Anyuka, Anyukám a pocakjában hordott engem valaha. Anyukámnak anyukáját úgy hívom, hogy Nagymama,</p>	<p>B. Radó Lili: Virágok ébredése (jelenet)</p> <p>1. GYEREK Nevet az ég, tiszta kéken május napja fenn az égen Csillog, ragyog, mint a láng, Arany fényét önti ránk.</p>

<p>Süteményt süt, gombócot főz, messze száll az illata. Nagymamának anyukáját úgy hívom, hogy Dédmama, Dédmamának kertje is van, közepén egy fügefafa. Dédmamának anyukáját úgy hívják, hogy Ükmama, Ükmamának volt sok tyúkjja, meg egy büszke kakasa. Ükmamának anyukáját úgy hívják, hogy Szépmama, Hajában a gyöngyös párta, derekán a rokolya. Szépmamának anyukáját úgy hívják, hogy Ómama, Tizenhárom leányának egyike volt Szépmama. Hogyha nekem gyermekem lesz, akkor leszek anyuka, Anyukámból nagymama lesz, nagymamámból dédmama. Anyuka és Nagymama és Dédmama és Ükmama, Szépmama és Ómama is egymásnak mind rokona.</p>	<p>2. GYEREK Öntse, öntse, öntse is csak! megérdemli ez a szép nap! Ki nem tudná hát most hallja Édesanyák napja van ma!</p> <p>3. GYEREK Kis virágok, keljetek hát, gyorsan, gyorsan, sok a dolgunk, tömérdek a jó kívánság, amit mi ma szertehordunk!</p> <p>1. VIRÁG Én indulok legkorábban, dehogy adom én alább! Ki lenne ott legelsőnek, Ha nem a szép hóvirág!</p> <p>2. VIRÁG Akihez én elmegyek ma, elmondom majd szépen, mosolyogva keljen mindig, mint a nap az égen!</p> <p>3. VIRÁG Felköszöntőt mondok én is, ahová betérek, hadd örüljön édesanya, ha álmából felébred...</p> <p>4. VIRÁG Én ugyancsak kint virítok országutak mentén, de azért az anyukáknak bizony senki nem kívánhat szebbet, jobbat, mint én!</p> <p>5. VIRÁG az Estike</p> <p>6. VIRÁG Búzavirág, margaréta nézzetek csak mind ide valaki még itt szunyókál! Persze, hát az estike</p> <p>7. VIRÁG Ej micsoda későn kelő! Most se vagy még ébren? Azt várnád meg, míg a hold jár odafenn az égen?</p> <p>8. VIRÁG Fogjunk össze mindannyian így jutunk csak sokra, mi leszünk az édesanyák ünnepnapi csokra!</p> <p>EGYÜTT: Köszöntsünk fel valamennyit, Hajoljunk meg mélyen, Így kiáltunk: Ünnep van ma! Minden drága édesanya Éljen! Éljen! Éljen!</p>
---	--